

“UITGEVLOGEN”

Dan kom je toch gezellig naar Wilbertoord!

Marcel en Carla Lieskamp woonden ruim zeven jaar aan de Willibrodusstraat nummer 4 in Wilbertoord. Ze vlogen in 1983 met zoon Tim uit. Hun grootste les dat misschien het ritme wel, maar de inwoners van een stad of dorp helemaal niet zoveel van elkaar verschillen.

We schrijven het najaar 1975. Twee wachtmeesters van de verkeersgroep der

Marcel Lieskamp

rijkspolitie van het district Nijmegen op zoek naar notoire verkeersovertreders. Zij scheuren in een rood-wit gekleurde Ford over de Graafseweg. De ‘witpetten’, zo werden ze indertijd genoemd. De één geboren en getogen in Wilbertoord, de ander één echte Nimwegenaar. De één dorpsbewoner, de ander een stadsmens. De één gesetteld met Betsy in een mooi vrijstaand huis aan het St Josephplein nummer 46 in Wilbertoord en de ander heftig op zoek naar een leuke woning om zich te gaan settelen met Carla.

Bevriende collega’s uit twee ‘werelden’. De één Wim Ermers en de ander Marcel Lieskamp. Ze praten over alles en nog wat en ook over hoe fijn het is om ‘buiten’ te wonen. “Maar dan kom je toch gezellig naar Wilbertoord”, floept Wim er ineens

uit. “Euhhhh hoe en wat dan?” “Nou mijn Tante Til woont op de Willibrodusstraat nummer 4 in een leuk vrijstaand huisje met een grote tuin en die wil kleiner gaan wonen.” En zo begon voor Marcel en Carla het avontuur van ‘buiten’ wonen.

Langgerekt hitteseizoen

In de lange hete zomer van 1976 betrekken ze in mei de woning en verbouwen ze de benedenverdieping van het huis naar een wat meer stads voorbeeld: een ‘open keuken’. Ze nemen de tijd voor de verbouwing en dat kan want de zomer van 1976 is een langgerekt hitteseizoen dat al in het voorjaar begint en officieel pas eind augustus dat jaar eindigt. Televisie-weerman Armand Pien vergeet er zelfs zijn legendarische grappen met bizar gevormde groenten bij: ‘Nog nooit is het in mei bij ons zo warm geweest als dit jaar, met temperaturen van meer dan 30 graden.’ Marcel: “We konden de hele huisraad buiten laten staan. Het voelde als een lange vakantie. Heerlijk.”

‘t Prilleke

Het leven ‘buiten’ in Wilbertoord bevalt. Het stel burgert snel in. Marcel voetballen bij de Willy’s en Carla gaat helpen bij het opzetten van een Peuterspeelzaal. Ze

Carla Lieskamp

bedenkt de naam ’t Prilleke, een naam die tot op heden nog steeds bestaat.

Marcel wordt redacteur bij het contactblad van Wilbertoord: het 'Willy's Venster', verslaat het dorpsnieuws, vult maandelijks een 'groenrubriek' en bedenkt het Willy's Ventje.

Marcel verslaat het dorpsnieuws, vult maandelijks een 'groenrubriek' en bedenkt het Willy's Ventje

Met Carnaval in 1980 wint hij samen met de burens het 'biervatrollen' en de daarbij behorende 250 consumptiebonnen. Boze tongen beweren dat ze hem daarna drijfnaat hebben aangetroffen in een sloot buiten het dorp. In datzelfde jaar ziet zoon Tim het levenslicht; geboren in Wil-

Zoon: Tim Lieskamp

bertoord gelegen in de gemeente Mill en St Hubert ingeleid door de lokale vroedvrouw. Marcel: "Ik was onder de indruk van de betrokkenheid die de dorpsbewoners toen toonden, dan voel je de geborgenheid van een dorp pas echt, zo anders dan in de stad."

Griezelen

"De betrokkenheid en geborgenheid zag je ook op andere vlakken. Als je op zaterdagmiddag je planten stond te snoeien in de voortuin stopte er altijd wel iemand om even een praatje te maken.

Je sprak je burens meer en mensen hielpen elkaar regelmatig uit de brand. Aan die gezellige kant zat natuurlijk ook een keerzijde: een lichte verplichting, bijvoorbeeld om ook elke zaterdag onder het kritisch oog van de buurvrouw het stukje grond tussen de weg en de tuin te 'griezelen'. In een klein dorp is het makkelijk elkaar te vertrouwen. Dat komt voor een groot deel doordat iedereen elkaar min of meer kent en elkaar een klein beetje in de gaten houdt."

Van elkaar leren

In 1983 vliegt het gezin Lieskamp uit en verhuist naar Nijmegen. Marcel: "Met pijn in het hart, maar de verandering van baan noopten ons om dichterbij het politiebureau te gaan wonen.

We kijken terug op een hele fijne tijd in Wilbertoord. Uiteindelijk is onze grootste les dat misschien het ritme wel, maar de inwoners van een stad of dorp helemaal niet zoveel van elkaar verschillen. Als je op een nieuwe plek komt, met nieuwe mensen en een andere cultuur, zul je je altijd afvragen of het wel goedkomt. Maar als je eenmaal de dorpsbewoners ontmoet, merk je dat ze uiteindelijk allemaal op dezelfde manier denken. Ze zoeken elkaar op, willen opgenomen worden door de gemeenschap. Alle vooroordelen over beide woonplekken mogen wat mij betreft dan ook de prullenbak in. Steden en dorpen kunnen namelijk veel van elkaar leren."

Met vriendelijke groet,

Marcel Lieskamp

Willy's Ventje:

In 1981 door Marcel in 't blad gezet als vaste rubriek

In 2023, na ruim 40 jaar, klassiek maar altijd nog ludiek.

